

LONDONI ÚT

1. NAP

Utunk Veszprémben kezdődött, hajnali három körül. A Lovassy László Gimnázium előtt találkoztunk, és egyikünk édesanyja elvitt minket kisbusszal a pesti reptérre, ahol még egy társunk csatlakozott hozzánk. Mivel a reptéren nem voltak sokan, a becsekkolás és az ellenőrzés hamar sikerült, és így még elértük a gépünket – majdnem az utolsó pillanatban.

Ketten a csapatból soha sem utaztak még korábban repülőn, nekik izgalmasabb volt az út, de ez nem szabott gátat senkinek abban, hogy a felszállás után öt perccel már mély álomba merüljön – engem kivéve.

Két és fél óra repülés után leszálltunk Luton repülőtéren. A mosdó után első utunk a transzferbusz-megállóhoz vezetett, innen az egyikkel mentünk be Londonba. A Victoria busz- és vasúti pályaudvarra érve megvettük a londoni tömegközlekedéshez szükséges travelcardunkat, és

metróval elindultunk a szállásunk fele. Két átszállással elérkeztünk a szállónkhoz, ami sokkal jobb volt, mint reméltük: viszonylag kényelmes ágyak voltak, keverőcsap, vízforraló, a közös helyiségben pedig mikrosütő és kenyérpíró állt rendelkezésünkre (utóbbit pizza sütésre is használtuk később). Kipakolás után pihengettünk kicsit, közben pedig kitaláltuk, hova menjünk még a nap folyamán, de még következő megállónk előtt bementünk a közeli boltba vacsorára valót venni.

A Science Museum mellett döntöttünk, de sajnos kevés időnk volt odabent, ugyanis a múzeum csak hat óráig volt nyitva. A múzeum után Notting Hillbe utaztunk, ahol ugyan már az utcai piac bezárt, de a városnegyed hangulata így is magába szívott minket. Fáradt volt mindenki, ezért úgy

határoztunk, hogy visszatérünk szállásunkra, és egy hosszút alszunk másnapig, de hogy érdekesebb legyen a visszaút, a metró és a double-decker után kipróbáltuk az overgroundot (magyarul vonatot) is, két vonalon. Az átszállási pontnál viszont feltűnt nekem, hogy azt a kis kék bérlettartót, amiben a travelcardom volt, elhagytam. Ez még annyira nem is lett volna nagy probléma, csak én beleraktam még korábban a személyimet is, mert korábban mindig sokáig tartott elővenni a táskámból (pl. a reptéren), és gondoltam, ha kell még, így gyorsabban menni fog. Az állomáson, ahol ez feltűnt nekem, szétváltunk: a négy csapattag hazafele vette az irányt (előtte megkapták a Tanárnőtől a megfelelő információkat), én pedig velem maradtam. A Tanárnő felhívta a talált tárgyak osztályát, ami bezárt, majd a magyar nagykövetséget, de az is bezárt már, és kiderült, hogy ha új személyit szeretnénk csináltatni, ahhoz szükség lesz egy rendőrségi feljelentésre – a közeli rendőrség is bezárt már. A harmadik helyi alkalmazott el tudta nekünk magyarázni, hogy mi a teendő ilyenkor. Vettem egy napi travelcardot, majd tovább indultunk a legközelebbi, nyitva tartó rendőrségre. Kifele menet megkérdeztünk egy ottani alkalmazottat, hogy merre van a rendőrség. Ő felismert engem, és meglepetten mondta, hogy leadtak nála egy személyit nemrég, és az igazolványképem alapján beazonosított. Csodával határos módon tehát megkerült a személyi és a travelcard is.

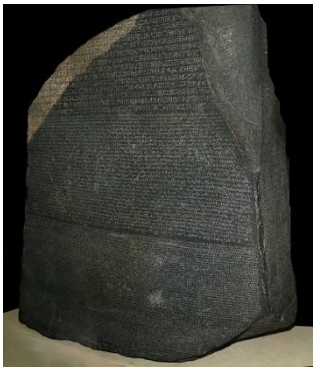

Nem is folytattuk tovább az utunkat a rendőrség felé, hanem minél hamarabb hazamentünk. A másik négy fiú sem ért sokkal hamarabb haza. Mint azt utólag mondták, a leszállás után rossz irányba kezdtek el sétálni, és egy hatalmas bevásárlóközpontban találták magukat, ahonnan aztán hazajutottak. Mindezek után megvacsoráztunk, és nagyon hamar elaludtunk.

Czeglédi Levente

2. NAP

Egy nem túl korai reggeli kelés után és reggeli után utunkat a British Museum felé vettük. A múzeum csak reggel tízkor nyit, kényelmesen elértünk oda, és egy rövid táskaelővizsgálat után már bent is voltunk. Lehetőségünk volt megtekinteni a világ minden pontjáról összehalmozott, akarom mondani, összegyűjtött műkincseket, a Rosette-i kötől elkezdve kínai porcelánig.

Felejthetetlen élmény volt látni az emberiség első írott szövegét, élőben „olvasni”. Elsőre úgy tűnhet, mintha az írásra használható hely hiánya miatt kezdtek volna el kisebb betűvel írni, de sajnos ez csak azért van, mert különböző nyelveken íródott. A kínai porcelánokból kettő ugyanolyan nem lehet találni, a színeik, mintáik különböznek. Az ógörög és ókori római szobrok, műemlékek közül a legnagyobb kihívás az volt, hogy egy teljes szobrot találjunk, hiányzó darabok nélkül.

A múzeumot kényelmesen, 3-4 óra alatt bejárva indultunk tovább a Baker Street-re, egész pontosan egy híres címre, 221B.

A Sherlock Museumban minden ereklje megtalálható. A könyvekből, filmekből ismerős kellékek, emberek, tárgyak. A viszonylag kis területű, 3-4 emeletes múzeumot kihívás volt alaposan megnézni, a túl magas turista/m² miatt.

De a Baker Street nem csak Sherlockról szól, ott van a Beatles Store. Ahol végtelen pénzt lehet elkölteni, minden a Beatleshez köthető dologra. Gondolok itt ilyenekre, mint például: gitártokok; pólók, amiken a tagok vannak rajta; társasjátékok.

Beatles lázban égve egyből az Abbey Roadra mentünk, ahol rekreáltuk az együttes híres fotóját, több-kevesebb sikerrel, illetve megnéztük a híres stúdió épületét is.

Ezek után Camden Town felé indultunk, hogy kicsit körbenézzünk a hatalmas utcai piacon. Ott aztán tényleg mindenféle bolttal és emberrel lehet találkozni. Néhány órára elvesztünk bent, mindenki a saját érdeklődését követve.

A napot lezáróan a King's Cross állomás felé vettük utunkat, hogy megkeressük Harry Potter 9 és 3/4-ik vágányát.

A napot egy kellemes, mikrózható, fagyasztott vacsorával, de legfontosabban, meleg étellel zártuk.

Katona Gergely

3. NAP

Szintén mozgalmas nap elé néztünk. Először a Természettudományi Múzeumot látogattuk meg, ahol több mint három órát eltöltöttünk. A csoport itt több részre szakadt. Bejártuk többek között az emberi érzékelés, az emlősök, ásványok, vulkánok és dinoszauruszok kiállításokat. A patinás épület halljában láthattuk Darwin szobrát és egy diplodokusz csontvázát. A képen látható a mozgó T-Rex, ami sok látogatót vonz.

Ezután a Harrodsba sétáltunk el. A bevásárlóközpont óriási, konkrétan útvesztőként is szolgál. Az árak persze rettentő magasak voltak, de mint múzeumot, jó volt megnézni. Többek között a lehető legfeleslegesebb dolgokat láttuk ott, de voltak kis ajándékok, illetve csúcsmínőségű áruk is. 18.500 fontért találtunk egy üveg bort.

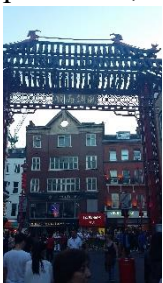

Itt egy kis eső elkapott minket, ennek ellenére kényelmesen átsétáltunk a Hyde Parkon a Marble Archig. A Speakers' Cornernél senki sem tartott beszédet éppen, ezért az Oxford Streeten haladtunk tovább. Itt megnéztük a világ első bevásárlóközpontját. Tovább buszoztunk a Hard Rock Caféba, ahol megcsodálhattuk a kiállított gitárokat,

posztereket, bakelit- és aranylemezeket. Az ételek árát kérdeztük, de nem mondták el... Az ajándékboltban még vásároltunk pengetőt, fülhallgatót.

Kis metrózás után Covent Gardenbe érkeztünk. Rengeteg ember nyüzsgött az utcákon és tereken. Sok volt a street performer, és elég nagy nézőközönségnek örvendett mindegyikük. Volt több operaénekes, hiszen a közelben van a Királyi Operaház. A forgatagban találtunk egy pizzázót, és finom vacsorát ettünk.

Ezután átsétáltunk a kínai negyedben. Kicsi, de hangulatos városrész, díszes kapukkal, tradicionális utcai zenével, kínai éttermekkel.

Sohoba értünk ezután. Ez a városrész az éjszakai élet központja Londonban, mi ahhoz képest korán értünk. Bárok, pubok és rengeteg ember. Hangulatos városrész volt, csakúgy, mint a többi.

Radnai Bálint

A nap végére most is fáradtan, de sok emlékekkel és kilométerrel értünk haza a hotelba.

4. NAP

A 4. napon, a reggelit követően, kora délelőtt felkerekedtünk és a közeli pályaudvarról egészen a belvárosig metróztunk, ahol első megállónk a Trafalgar Square és a National Gallery volt. Egy rövid sorban állás után már be is jutottunk, és különböző szobákban megtekinthettük az egyes századok lenyűgöző festményeit. Másnap a modern művészettel folytattuk a Tate Modernben, de erről majd később.

Látogatásunk után a tűző nap elől a tér mellett található St Martin-in-the-Fields templom alatti hangulatos kávézóba húzódtunk be. Következő úti célunk a Temze partja volt, ahol hajóra szálltunk és így szeltük a habokat a folyón, egészen Greenwichig. A parttól nem messze lévő Cutty Sark múzeumot is felkerestük, ami egy régi teaszállító hajó köré épült, és annak életébe ad betekintést különböző filmek és játékok segítségével, mindamelllett hogy az egész hajó bejárható.

Természetesen nem hagyhattuk ki a greenwichi obszervatóriumot se, ha már arra jártunk, így a parkon keresztül felmáztunk a csillagvizsgálóig, ezzel lehetőségünk nyílt megtapasztalni milyen a Föld másik felén élni. Vagy akár egyszerre mind a kettőn. Hazafelé a vezető nélküli DLR-ral és a Temze felett közlekedő libegővel jöttünk, ami nagy élmény volt.

Nagy Artúr

5. NAP

Ez a nap is hasonlóan sok élményt kínált, mint a többi. Reggel nem keltünk túl korán, hogy bírjuk talpon a programot. Egy kis készülődés után metróra szálltunk és a St Paul's megállónál hagytuk el a tömegközlekedést, hogy elsétálhassunk a Szt. Pál-székesegyház mellett, illetve át a Temze fölött a Millenniumi hídon.

A Tate Modernben külön váltunk, hogy mindenki a maga érdeklődésének megfelelő modern és kortárs alkotásokat tekinthessen meg.

A hatalmas galéria után átsétáltunk a Globe Színházba, ahol a délután 1-kor kezdődő Macbeth előadásra volt jegyünk. Korán érkezünk, mert a kávézóban pihengetve szeretünk volna felkészülni a háromórás állásra. Az előadás azt hiszem, minden várakozást felülmúlt, életünk egyik legjobb színházélménye lett. Fantasztikus színészi produkció, fergeteges díszletmegoldások tették élvezetessé a délutánt. Számomra pedig egy bakancslistás álom vált valóra abban a három órában, amikor a Globe Színház színpadától 2 méterre nézhettem végig a színészek minden arcmozdulatát.

Az előzetes programban délutánra még az HMS Belfast hadihajó felfedezése és a Tower Bridge kiállítás volt beiktatva, de a csapat úgy döntött, hogy a színház akkora élményt nyújtott, hogy idő kell annak feldolgozására. Így a Temze partján sétálva csodáltuk végig London nevezetességeit: Sir Francis Drake hajóját, a Golden Hinde-t, a Belfast hadihajót, a Shardot, a Tower-t és a Tower Bridge-t.

A séta után fáradtan, de élményekkel feltöltve szálltunk újra metróra, hogy visszatérjünk a szállásra. Szeretünk volna egy közeli bevásárlóközpontban mindenféle angol különlegességet vásárolni, de megfelekedtünk arról, hogy vasárnap van, és az üzletek korábban zárnak, így a szálláshoz közelebbi kisebb boltokban tettük meg ugyanezt.

Molnár Veronika

6. NAP

Az utolsó napunk az előbbi napoknál korábbi keléssel kezdődött; megreggeliztünk, elpakoltuk a még hátramaradt dolgainkat, majd könnyes (na jó, nem) búcsút vettünk a Hotel Vikingtől. A hotel semmi különös nem volt, de én személy szerint teljesen meg voltam vele elégedve, szerintem teljesen korrekt volt a szoba, a személyzet, a reggeli az interneten olvasott véleményekkel szemben.

Megkezdtük a megpakolt bőröndjeink cipelését az utcán és a tömegközlekedési eszközökön egészen a Victoria Coach Stationig. (Ez akkora élmény volt, amekkorának hangzik...) A csomagoktól megszabadulva a London Eye (ide azt akartam írni, hogy „London Szeme”, de őszintén nem hangzik olyan jól, mint angolul) volt a következő megállónk, ahonnan a magasból is szemügyre vehettük London híres és kevésbé híres épületeit, valamint a parkokat és a Temzét.

Következett az őrsváltás a Buckingham-palotánál. Ide a St. James's Parkon keresztül vezetett az út, ami nem mellesleg nagyon szép, tökéletes piknikezéshez, vagy csak szimplán lustálkodni, amit később mi meg is tettünk.

Ezek után a nap hátralévő részében még utaztatás a Tube-on, étel-ital, ajándék shoppingolás az útra, valamint „aktív” időtöltés a Hyde Parkban volt a program. (Igen, ott is lustálkodtunk.) A repülőtérre egy majdnem 2 és fél órás buszozással értünk csak oda a nagy forgalom miatt, de szerencsére felengedtek minket egy korábbi buszjáratra, úgyhogy el sikerült érni a repülönket.

Németh Ádám

Éjfél után szállt le a gépünk a Liszt Ferenc repülőtéren, ahonnan még egy kétórás autózás várt ránk Veszprém felé. Fáradtan, kimerülten, de fantasztikus élményekkel feltöltve dőlt mindenki ágyba. Napokba telt feldolgozni a hat nap változatos és programokkal teli eseményeit, amit az Egyesült Királyság fővárosában tölthettünk.

Köszönjük a lehetőséget a Grimm Kiadónak!